

**HOLLAND
FESTIVAL 2016**

AFRICA EXPRESS PRESENTS...

THE ORCHESTRA OF SYRIAN MUSICIANS

WITH DAMON ALBARN & GUESTS

INFO

WO 22.6

aanvang

20:00

locatie

Koninklijk Theater Carré

duur

avondvullend

inleiding

door René van Peer, 19:15

CREDITS

uitvoerenden

Damon Albarn en gasten: Bassekou Kouyaté, Bu Kalthoum, Eslam Jawaad, Faia Younan, Malikah, Mounir Troudi, Noura Mint Seymali, Paul Weller, Rachid Taha, TALA, Seckou Keita

musici

Al Mothana Ali, viool
Amer Dahbar, percussion
Badi Rafea, percussion
Emad Moursi, cello
Fajer Alabd Allah, contrabas
Feras Charestan, kanun
Jamal Al Sakka, percussion
Jamil Al Bittar, viool
Jehad Jazba, viool
Joseph Samaan, altviool
Khalidoun Al Najjad, altviool
Maher Mahmoud, oud
Mazen Hamzeh, percussion
Mhd Majed Jareddeh, viool
Mohamad Amir Karjoli, viool
Mohamad Namik, cello
Moslem Rahal, nai (panfluit)
Mouhamad Souhaib Alsamman, cello
Nawaf Hlal, viool
Rachid Hlal, viool, orkestleider
Raghad Haddad, altviool
Razan Kassar, viool
Sousan Eskandar, viool
Tarek Zaidieh, viool
Thaer Eid, altviool
Walid Khatba, viool

koor

Abdalhade Deb, Basel Saleh, Hamsa Mounif, Heba Fahmeh, Iyad Hanna, Lina Alshahin, Louna Mohamad, Mais Harb, Mervat Rafiea, Mirna Kassis, Mohamad Saleh, Omran Abo Zainaldin, Osama Al Sultan, Ossamah Kiwan, Raneem Barakat, Reem Rafiea, Samer Jaber, Sanaa Barakat, Tammam Taifour

visuals

Tammam Azzam, Jaber Al Azmeh

muzikaal advies

Issam Rafea

productie

Africa Express

coproductie

Holland Festival, 14-18 NOW

Helaas heeft dirigent Issam Rafea geen toestemming kunnen krijgen om naar Nederland te komen. Baaba Maal en Lotfi Bouchnak kunnen vanwege persoonlijke reden niet bij het concert zijn.

TOELICHTING

De schijnwerpers zijn in dit concert gericht op de musici van **The Orchestra of Syrian Musicians**, dat bestaat uit voormalige en huidige leden van het **Syrisch Nationaal Orkest voor Arabische Muziek (SNOAM)**. Het orkest deelt het podium met musici uit het **Verenigd Koninkrijk en Syrië**, maar ook uit **Algerije, Libanon, Mali, Mauritanië, Senegal, Tunesië en de Verenigde Staten**, waaronder **Damon Albarn, Bassekou Kouyaté, Bu Kalthoum, Eslam Jawaad, Faia Younan, Malikah, Mounir Troudi, Noura Mint Seymali, Paul Weller, Rachid Taha, Seckou Keita en TALA**. Gezamenlijk geven ze een concert dat in het teken zal staan van de **Syrische en Arabische muziek**.

Damon Albarn maakte kennis met dirigent Issam Rafea en de musici van SNOAM tijdens een bezoek aan de Opera van Damascus in 2008. Later werkte hij samen met Rafea en musici van het orkest op het nummer *White Flag* van Gorillaz. In 2010 traden Rafea en de muzikanten ook op met Gorillaz tijdens hun *Escape to Plastic Beach* wereldtournee, onder meer in de 16e-eeuwse Citadel van Damascus, in Libanon, Europa en Noord-Amerika.

Vanwege het voortdurende conflict in Syrië zijn veel van de orkestleden – onder wie Rafea – gevlucht uit hun vaderland.

Hoofdbegunstiger

FONDS 21

A
O M
D M
O

Rabobank

Mede mogelijk gemaakt door

A
O M
D M
O

CLIFFORD
CHANCE

Coproductie

14-18-NOW
WWI CENTENARY ART COMMISSIONS

Dit concert maakt deel uit van het HF Young-programma.

HFyoung

Tijdens het Holland Festival zal een groot aantal van de muzikanten voor het eerst weer samenkomen met Albarn en andere gastmuzikanten. Helaas bleek het voor Issam niet mogelijk naar Nederland te reizen. Met het concert willen ze een positief beeld geven van hun land, in tegenstelling tot de actualiteiten die we kennen van het nieuws.

Na het optreden in Amsterdam zal The Orchestra of Syrian Musicians nog spelen in Southbank Centre in Londen – een concert dat live gestreamed wordt via YouTube – en op tournee gaan langs festivals door Europa, waaronder als openingsact op Glastonbury, in Istanbul en op het Roskilde Festival.

REÛNIE

De musici van het orkest verheugen zich op de hernieuwde samenwerking. 'Het is fantastisch dat Damon Albarn het orkest weer bij elkaar heeft gebracht,' zegt Issam Rafea, die bij het orkest betrokken is als muzikaal adviseur. 'Het was zijn idee. Van het oorspronkelijke orkest zullen vijftig voormalige en huidige leden deelnemen aan de tournee: twintig zangers en dertig instrumentalisten. Zo'n groot aantal, daar moet je niet te licht over denken. Er is veel werk achter de schermen verricht om dit te verwerkelijken, met Africa Express als onvermoeibare aanjager.'

Rafea ziet deze hereniging als meer dan alleen een feestelijke gelegenheid. Het moet een concert van vrede zijn in een tijd vol pijn en wanhoop: 'Ik ben ervan overtuigd dat muziek een effectieve bijdrage kan leveren aan vrede. Dat is geen gemakkelijke opgave, maar door middel van de universele taal die muziek is, kunnen wij open en met een positieve en vredelievende instelling communiceren met muzikanten uit andere delen van de wereld, in weerwil van onderlinge verschillen. Uiteindelijk is dat de kern van een betekenisvolle vrede. Dat geldt ook voor Syrië. Het orkest treedt hier nu op met een overweldigend gevoel van droefheid. Maar de Syriërs hebben besloten dat het leven moet doorgaan. Ze geven niet op, hoeveel pijn ze ook lijden. Ze gaan door met het maken van muziek, kunst en toneel in de hoop op een betere toekomst. Ik ben er zeker van dat wij, met inzet van alle energie die we in ons hebben, iets van Syrië kunnen laten zien zoals het zou moeten zijn. We hopen dat de situatie in Syrië snel weer normaal wordt.'

OVER DE ARTIESTEN

The Orchestra of Syrian Musicians bestaat uit huidige en voormalige leden van het Syrian National Orchestra for Arabic Music (SNOAM). SNOAM is op zijn beurt voortgekomen uit het Orchestra for Arabic Music, in 1990 samen met het Hoger Instituut voor Muziek opgericht door het Syrische Ministerie van Cultuur. Dat orkest onderging in 2003 een ingrijpende herstructurering onder leiding van chef-dirigent Issam Rafea. Sindsdien heeft het professionele status en treedt het op onder de naam Syrian National Orchestra for Arabic Music. Behalve in Syrië heeft het opgetreden in Tunesië, Duitsland en Italië. In 2004 nam het orkest deel aan de openingsceremonie van de Opera van Damascus. SNOAM voert zowel traditionele Arabische muziek uit als eigentijdse muziek die gebaseerd is op traditionele vormen. Hoewel bij traditionele Arabische muziek gewoonlijk een enkele melodie wordt gespeeld, legt SNOAM bij zijn optredens de nadruk op harmonie als een toegevoegde dimensie, met behoud van de muzikale en spirituele identiteit van deze muziek. SNOAM speelt allerlei soorten traditionele Arabische muziek, merendeels vocaal

repertoire. Het orkest speelt ook minder bekende instrumentale Arabische muziek en geeft daar een eigen invulling aan. Het orkest in Damascus wordt nu geleid door Adnan Fathallah, en treedt daar nog steeds op.

Zanger, gitarist, producer, componist en Grammy Awardwinnaar **Damon Albarn** staat bekend om zijn eclectische stijl en observerende songteksten en is een van de meest invloedrijke en interessante muzikanten van de laatste decennia. Hij maakte furore met zijn bands Blur en Gorillaz. Andere projecten van hem zijn: *Mali Music* (2002), opgenomen met lokale muzikanten uit Mali, *The Good, The Bad and The Queen* (2007), met Paul Simon, Tony Allen en Simon Tong, *Kinshasa One Two* (2011), uitgebracht onder de naam DRC Music en in vijf dagen opgenomen in Congo-Kinshasa met westerse producers en hedendaagse Congolese muzikanten, *Rocket Juice and The Moon* (2012), met Tony Allen en Flea van Red Hot Chili Peppers en *Dr Dee* (2012). Ook bracht hij het veelgeprezen *Africa Express presents... Maison Des Jeunes* (2013) uit, waarop Africa Express westerse en lokale Malinese muzikanten bijeenbracht op een album op te nemen in vijf dagen. In 2014 bracht Albarn zijn eerste soloalbum uit: *Everyday Robots*.

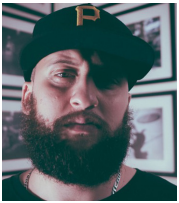
Africa Express wordt gezien als een belangrijke vernieuwende kracht in de popmuziek van de afgelopen twee decennia. Door het samenspel tussen muzikanten uit verschillende culturen, genres en generaties worden grenzen doorbroken en een nieuw perspectief op Afrika en de Afrikaanse muziek geboden. Africa Express kwam in 2006 tot stand tijdens een reis naar Mali, waarbij medeoprichter Damon Albarn muzikanten als Fatboy Slim, Martha Wainwright en Jamie T liet samenspelen met legendarische Afrikaanse artiesten als Toumani Diabate, Salif Keita, Amadou & Mariam en Bassekou Kouyaté. Daarna volgde het inmiddels legendarisch geworden optreden op Glastonbury in 2007. Vervolgens waren er optredens in Nigeria, Congo en Ethiopië, in een variététheater in Liverpool, bij de BBC Electric Proms, voor 25 duizend man in het centrum van Parijs en voor 50 duizend toeschouwers op een Spaans strand. In 2012 haalde de band internationaal het nieuws met een zevendaagse toer per trein door het Verenigd Koninkrijk, waaraan meer dan 100 muzikanten deelnamen. Elk optreden van Africa Express is uniek, want elk optreden ontstaat uit spontane, nieuwe samenwerkingsverbanden en zorgt zo telkens weer voor magische momenten.

Het door de kritiek lovend ontvangen album *Africa Express presents... Maison Des Jeunes* (2013) werd in oktober 2013 in zeven dagen opgenomen in Bamako, de hoofdstad van Mali. De muzikanten en producers van Africa Express, waaronder Brian Eno, Nick Zinner, Ghostpoet en Damon Albarn, bouwden een tijdelijke studio in een jeugdhonk in de stad en gingen daar aan het werk met een nieuwe generatie hedendaagse Malinese muzikanten, onder meer Songhoy Blues, Kankou Kouyaté en Bijou. Het resultaat was een album met elf tracks waarop de spontaniteit en geestdrift van die unieke week voelbaar en hoorbaar zijn – muziek die werd gemaakt in een land dat beroemd is vanwege zijn muzikale traditie, maar waar na de coup van 2012 tijdens de gewapende strijd in het noorden muziek korte tijd verboden was. In januari 2015 bracht Africa Express ter gelegenheid van de 50ste verjaardag van Terry Riley's baanbrekende meesterwerk *In C* de eerste Afrikaanse versie uit van deze minimalistische klassieker, onder de titel *Africa Express presents... Terry Riley's In C Mali*.

GASTEN

Bassekou Kouyaté (1966, Garana) wordt gezien als 's werelds beste bespeler van de ngoni (een traditionele West-Afrikaanse luit). Hij werkte samen met vele grote muzikanten uit Mali en de rest van de wereld. Na zijn debuutalbum *Segu Blue* en opvolger *I speak Fula*, trad hij vrijwel overal ter wereld op.

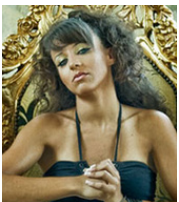
Bu Kolthoum is de artiestennaam van de Syrische MC en producer Mouneer. De naam is een combinatie van de namen van de Egyptische zangeres Umm Kulthum en de pre-islamitische (6e eeuwse) dichter Amr Bin Kolthoum. Bu Kolthoum maakt ook deel uit van de hiphopgroep LaTlateh.

Wissam Khodur, ofwel: **Eslam Jawaad** is een Libanees-Syrische rapper. Zijn debuutalbum *The Mammoth Tusk* was een internationaal succes. Naast zijn Engelstalige nummers schrijft hij, als een van de eerste Arabische hiphopartiesten, ook tracks in het oud-Arabisch.

Faia Younan (1992, Aleppo) emigreerde op haar elfde met haar ouders naar Zweden. Ze begon op jonge leeftijd te zingen en piano te spelen. In 2014 werd ze met haar zus Rihan een YouTube-sensatie met het nummer *To our Countries*. Hiermee begon haar muzikale carrière.

Lynn Fattouh, ofwel: **Malikah** (Koningin in het Arabisch), werd geboren in Marseille in 1986. Ze groeide op in Beirut, in een tijd overschaduwd door de oorlog, en kwam op haar 16e in aanraking met de Libanese hiphopscene. Ze ontpopte zichzelf als de 'Koningin van de Arabische hiphop' en de eerste succesvolle vrouwelijke Arabische MC.

Mounir Troudi (1960) is een Tunesische zanger van jazz en sufi-muziek. Hij debuteerde in 1994 met zijn show *Hadhra*. Begin 2000 richtte hij de band Nagouz op. Ook was hij gast op verschillende albums van de Franse jazztrompettist Erik Truffaz. In 2010 kwam zijn album *Tawassol* uit.

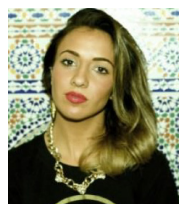
Noura Mint Seymali is een zangeres en muzikante uit Mauritanië. Ze begon haar zangcarrière op haar dertiende, als begeleider van haar zingende stiefmoeder Dimi Mint Abba. Ze speelt ardine, een negensnarige harp die traditioneel door vrouwen bespeeld wordt. In haar eigen nummers begeleidt haar man Jeiche Ould Chighaly haar op elektrische gitaar.

Paul Weller (1958, Woking) is een Brits muzikant en zanger. Hij werd bekend met de bands The Jam en The Style Council en werkt vanaf 1991 als soloartiest. Hij bouwde een grote reputatie op gedurende een lange, gevarieerde en altijd vooruit blikkende carrière.

Rachid Taha (1958, Sig) is een Algerijnse zanger en activist. Op zijn tiende verhuisde hij met zijn ouders naar Frankrijk. Zijn werk wordt omschreven als 'avontuurlijk van klank' en kent invloeden van uiteenlopende stijlen als rock, elektronica, punk en raï.

TALA groeide op in Londen, als kind van een Iraanse vader en een Britse moeder. In 2014 kwam haar debuut-EP *The Duchess* uit en vorig jaar de opvolger *Malika*. Haar werk is eclectisch en sterk beïnvloed door haar liefde voor zowel klassieke muziek, hiphop uit de jaren 90, R&B en soundtracks van computergames.

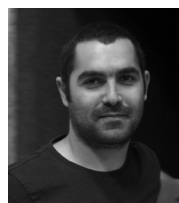

Seckou Keita (1978) is een kora-speler en een drummer uit Senegal. Hij is een charismatische live performer en een van de weinige kampioenen van de minder bekende, 'ritmische rock'-korarepertoire uit Casamance in het zuiden van Senegal.

Visuals op het podium zijn van: Tammam Azzam en Jaber Al Azmeh:

Jaber Al Azmeh (1973, Damascus) is een Syrische fotograaf. Vier jaar geleden ontvluchtte hij zijn land en tot op de dag van vandaag vecht hij voor vrijheid met zijn kunst. Enkele series van hem zijn: *Wounds* (2012), waarin hij de emotionele gevolgen van de Syrische opstand onderzoekt, en *Ba'ath* (2014), die de inperking van de vrijheid van meningsuiting als onderwerp had. Jaber Al Azmeh woont en werkt in Doha, Qatar.

Tammam Azzam (1980, Damascus) is een kunstschilder en grafisch ontwerper. Vier jaar geleden vluchtte hij met zijn vrouw en dochter van Syrië naar Dubai. De vlucht betekende dat hij zijn studio en werk moest achterlaten. Hij concentreert zich sindsdien hoofdzakelijk nog op thema's als oorlog, geweld en migratie. Bij gebrek aan een studio wendde hij zich tot digitale media en graphic design als medium.